

آموزش الکترونیکی: پارادایمی نوین در کشورهای در حال توسعه در دوران پاندمی کرونا

سیده معصومه احمدی^۱، سیده خدیجه معافی مدنی^۲، عباس پورحسین گیلاکجانی^۳

۱. دانشجوی دکترای مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تنکابن، ایران.
۲. استادیار گروه مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تنکابن، ایران.
۳. استادیار گروه مترجمی زبان، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد لاهیجان، ایران. (نویسنده مسئول)

فصلنامه راهبردهای نو در روان‌شناسی و علوم تربیتی، دوره سوم، شماره دوازدهم، زمستان ۱۴۰۰، صفحات ۱۸۲-۱۹۹

چکیده

بحران کرونا، کلیه نهادهای جامعه جهانی را با چالش‌های زیادی مواجه ساخته است. در طول تاریخ، بشر کوشیده راه‌حل مناسبی برای بحران‌های پیش‌آمده پیدا کند. آموزش الکترونیکی به‌عنوان پارادایمی نوین با هدف ادامه آموزش در طول همه‌گیری کرونا تعریف شده است. به نظر می‌رسد کشورهای توسعه‌یافته زیرساخت‌های فناوری لازم برای گذار از آموزش حضوری به دیجیتال را دارا هستند. ولی در مقابل، کشورهای در حال توسعه به‌طور کامل برای این انتقال آماده نیستند. هدف این پژوهش واکاوی پدیده آموزش الکترونیکی و بررسی چالش‌های راه‌اندازی و اجراء آن در بخش‌های مختلف دانشگاه در دوران کرونا با تمرکز بر کشورهای در حال توسعه است. مطالعه کیفی حاضر به روش تحلیل محتوای اسناد انجام شد. ابتدا با استفاده از کلمات کلیدی اختصاصی جستجوی جامع در بانک‌های اطلاعاتی معتبر انجام گردید. با مرور منابع الکترونیک، تمامی اسناد و مقالات موجود مرتبط با آموزش الکترونیک و بیماری کرونا، در بازه زمانی ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۱ جستجو و جمع‌آوری شد. پس از غربالگری چندمرحله‌ای نهایتاً ۴۰ سند انتخاب و سپس تجزیه و تحلیل نهایی انجام گردید. در مجموع نتایج این پژوهش نشان داد که با وجود اینکه آموزش الکترونیک در شرایط پاندمی کمک شایانی در دستیابی به اهداف آموزشی نموده است ولی در جوامع در حال توسعه این روش آموزش با چالش‌های اساسی مواجه است و کاربران همچنان به آموزش حضوری تمایل دارند.

واژه‌های کلیدی: یادگیری الکترونیک، آموزش عالی، کشورهای در حال توسعه، کرونا.